Acatistul Sfintelor Femei mironosiţe şi al Sfinţilor Iosif şi Nicodim

Predici la Duminica a III-a după Paşti (a femeilor mironosiţe) (3.Penticostar):

https://www.academia.edu/43788489/Predici_la_Duminica_a_III_a_dup%C4%83_Pa%C5%9Fti_a_femeilor_mironosi%C5%A3e_

https://archive.org/details/predici-la-duminica-a-iii-a-dupa-pasti

https://drive.google.com/file/d/1LGjUL-xSGChxKLmFInbhdgiWRSQLKVa6/view

***

Materiale despre Femeile mironosiţe:

https://independent.academia.edu/emystea/Sfintele-femei-mironosi%C5%A3e

https://archive.org/details/@steaemy?query=Femeile+mironosi%C5%A3e

***

Materiale despre Penticostar:

https://independent.academia.edu/emystea/Penticostar

https://archive.org/details/@steaemy?query=Penticostar

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta

este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Ca nişte raze ale mărturisirii v-aţi adunat în jurul Soarelui dreptăţii, Sfintelor femei mironosiţe, şi cu razele cuvintelor voastre aţi luminat sufletele cele ce se tânguiau pentru moartea Cuvântului, pe care îngerii Îl săvesc neîncetat cu cântări de: ***Aliluia !***

Icosul 1

Cu miresme v-aţi grăbit spre mormântul unde fusese îngropată Piatra vieţii, săltând cu picior întărit de osârdia dragostei, şi gânduri se ridicau în inimile voastre, neştiind cine va prăvăli piatra mormântului; însă noi, fericim osteneala voastră pentru iubirea Adevărului şi vă zidim scara laudelor cu pietre de cuvinte ca acestea:
Bucuraţi-vă, pietre ziditoare ale cetăţii propovăduirii;
Bucuraţi-vă, raze înaintemergătoare arătării Cuvântului Înviat;
Bucuraţi-vă, izvoare ale bucuriei duhovniceşti;
Bucuraţi-vă, sălaşuri pline de miresmele umilinţei;
Bucuraţi-vă, temple întărite pe piatra mărturisirii;
Bucuraţi-vă, vase pline de mirul milostivirii;
Bucuraţi-vă, potolirea întristării ucenicilor;
Bucuraţi-vă, cununi ale slavei lui Hristos;
Bucuraţi-vă, trâmbiţe ale Învierii Domnului;
Bucuraţi-vă, oglinzi îngereşti ale tainelor Cuvântului;
Bucuraţi-vă, lumini ce risipesc întunericul necunoştinţei;
Bucuraţi-vă, stele ce înfrumuseţează tăria Bisericii;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 2

Ca o ceată îngerească mergeaţi grăbite spre mormânt, prea cinstite femei, mânate fiind de dragostea dulcelui Iisus, căruia şi noi cu cuget umilit Îi aducem jertfa cântării de: ***Aliluia !***

Icosul 2

Ca pe o dimineaţă Te căutau Hristoase, femeile cele ţinute în întunericul întristării pentru moartea Ta, şi cu miresme se apropiau cele ce se îndulciseră de mireasma minunilor Tale, neştiind că Tu iarăşi izvorâsei mirul minunilor prin Învierea Ta, ca să Te propovăduiască pe Tine şi să primească ele de la toţi măriri ca acestea:
Bucuraţi-vă, izvoare ale mirului iubirii;
Bucuraţi-vă, cununi ale frumuseţii cereşti;
Bucuraţi-vă, miresme dulci ale grădinei Raiului;
Bucuraţi-vă, bucuria sufletelor nedumerite;
Bucuraţi-vă, scântei ale vestirii Adevărului;

Bucuraţi-vă, condee luminate ale propovăduirii Învierii;
Bucuraţi-vă, dezlegarea blestemului întristării;
Bucuraţi-vă, pământuri bine roditoare de înţelepciune;
Bucuraţi-vă, vase primitoare de cuvinte dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, oaze de întărire în credinţă;
Bucuraţi-vă, temelii întărite ale minunilor Învierii;
Bucuraţi-vă, cărţi pecetluite de darul Cuvântului;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 3
Cel ce este împreună şezător cu Tatăl pe scaunul slavei întru lumina Duhului pus-a în inimile voastre curate, Sfintelor femei, gândul cercetării mormântului, ca toată lumea să se umple de bucuria Învierii Lui cântând: ***Aliluia !***

Icosul 3
Cele ce erau ţinute în legăturile întristării se grăbeau către mormântul Celui înfăşat şi legat în giulgiuiri, neştiind că Acesta a înviat lăsând cele cu care fusese îngropat în mormânt şi prin aceasta dezlega şi întristarea lor, ca să fie lăudate de toţi aşa:
Bucuraţi-vă, izvoare nedeşertate de bucurie;
Bucuraţi-vă, primitoarele binecuvântării lui Hristos;
Bucuraţi-vă, că prin voi Eva s-a veselit;
Bucuraţi-vă, că suspinul prin voi a încetat;
Bucuraţi-vă, că aţi şters lacrimile tuturor cu mahrama propovăduirii Bucuriei;
Bucuraţi-vă, scaune înalte ale rugăciunii înaintea Scaunului ceresc;
Bucuraţi-vă, că vă veseliţi de binecuvântarea cerească;
Bucuraţi-vă, că aţi împărţit tuturor daruri de minuni;
Bucuraţi-vă, icoană a frumuseţii Evei celei ridicate din moarte;
Bucuraţi-vă, chimvale bine vestitoare ale Înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, odihna sufletelor ţinute în întristare;
Bucuraţi-vă, slobozirea celor din temniţa necazurilor;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 4
Cu miruri de mare preţ veneau la mormânt către Mirul cel nestricăcios femeile cele pline de mirul milostivirii şi bucuria Învierii primind prin înger au plecat să propovăduiască pe Hristos cel Răstignit şi Înviat cântând: ***Aliluia !***

Icosul 4

Cele ce din pricina strămoaşei Eva moşteniseră blestemul întristării au venit acum la mormânt către Bucuria cea veşnică şi taina Învierii aflând, cu bucurie pleacă să propovăduiască pe Biruitorul morţii, primind de la îngeri laude ca acestea:
Bucuraţi-vă, ramuri ale bucuriei cereşti;
Bucuraţi-vă, vestitoare ale dezlegării blestemului morţii;
Bucuraţi-vă, porţi ale Adevărului descuiate cu cheia îngerească;
Bucuraţi-vă, săgeţi vestitoare ale tainelor îngereşti;
Bucuraţi-vă, izvoare ale bucuriei nedeşertate;
Bucuraţi-vă, adâncuri nepătrunse ale înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, mângâierea celor ce slăbesc în credinţă;
Bucuraţi-vă, lanţuri ale iubirii cereşti;
Bucuraţi-vă, propovăduitoare neînfricate ale Învierii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, ferestre văzătoare ale Împărăţiei Cerurilor;
Bucuraţi-vă, primitoarele binecuvântării Cuvântului;
Bucuraţi-vă, picături ale veseliei celei veşnice;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 5
Cele mai înainte defăimate s-au învrednicit de mare cinste, căci mai întâi lor li s-a descoperit minunea Învierii, ca să se închidă gurile rău credincioşilor şi ele să cânte cu bucurie: ***Aliluia !***

Icosul 5
Înfricoşatu-s-au femeile purtătoare de mir văzând arătare de înger la mormânt şi vestea Învierii primind ca pe un mir nestricăcios ce le mângâia sufletele, închizând toate rănile întristării, au plecat să propovăduiască pe Hristos, cel ce a binevoit a fi lăudate ele aşa:
Bucuraţi-vă, cele ce aţi primit mirul înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, buna mireasmă a sufletelor smerite;
Bucuraţi-vă, cununa femeilor bine cinstitoare de Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, scăparea celor prigoniţi de îndoială;
Bucuraţi-vă, încredinţarea celor biruiţi de teamă;
Bucuraţi-vă, lumina celor din întunericul necunoştinţei;
Bucuraţi-vă, întărirea celor ce se clatină în nădejdea învierii;
Bucuraţi-vă, înfrumuseţarea sufletelor evlavioase;
Bucuraţi-vă, flori neveştejite ale Împărăţiei Cerurilor;
Bucuraţi-vă, pomi cereşti sădiţi în Raiul desfătărilor;
Bucuraţi-vă, bucuria maicilor celor credincioase;
Bucuraţi-vă, podoaba fecioarelor celor înţelepţite de Dumnezeu;

Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 6

Pe Cel către care priveau cum era pus în groapă nu L-au mai aflat la mormânt cele biruite de milostivire şi îngerul, adăpându-le din izvorul bucuriei prin vestirea Învierii, le-a trimis să propovăduiască lumii adevărul, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 6

Porunca cea îngerească primind femeile, au alergat ca nişte îngeri să vestească Învierea Domnului ucenicilor lui Hristos şi să le dezlege legătura fricii şi a întristării, pentu care le lăudăm aşa:
Bucuraţi-vă, aducerea binecuvântării bucuriei;
Bucuraţi-vă, dezlegarea lanţurilor întristării;
Bucuraţi-vă, faruri călăuzitoare către Împărăţie;
Bucuraţi-vă, străluciri neapuse ale frumuseţii îngereşti;
Bucuraţi-vă, povăţuitoare nerătăcite pe calea aflării Cuvântului;
Bucuraţi-vă, vistierii necheltuite ale milostivirii;
Bucuraţi-vă, ridicarea celor căzuţi în adâncul întristării;
Bucuraţi-vă, râuri sfinţite ale tainelor Bucuriei;
Bucuraţi-vă, veselia sufletelor iubitoare de vieţuire îngerească;
Bucuraţi-vă, comori ascunse întru înălţimile slavei;
Bucuraţi-vă, nori purtători ai luminii Înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, vase de aur ale apei de viaţă dătătoare;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 7

Grădinar te-a socotit Stăpâne, Maria Magdalena, fiind ea topită de întristare, dar Tu, Soare al dreptăţii, ai luminat-o spre a Te cunoaşte pe Tine, însă nu ai lăsat-o a se atinge de prea curat trupul Tău, poruncindu-i să cânte Ţie cu îngerii: ***Aliluia!***

Icosul 7

O, adâncul judecăţilor Tale Hristoase, că femeile cele ce sunt din fire mai slabe au primit ele mai întâi mirul bucuriei şi frica şi necredinţa ucenicilor au venit să tămăduiască, arătând prin aceasta Îndurate, că nici una din zidirea mâinilor Tale nu trebuie defăimată, căci inima milostivă şi smerită de mari daruri se învredniceşte, încă şi de laudele acestea:
Bucuraţi-vă, doctori iscusiţi ai celor necăjiţi de patimi;
Bucuraţi-vă, steaguri ale păcii întru adierea Duhului;

Bucuraţi-vă, cămări luminate şi prea cinstite ale curăţiei;
Bucuraţi-vă, mirul bucuriei cetelor îngereşti;
Bucuraţi-vă, fântâni adânci ale tainelor lui Hristos;
Bucuraţi-vă, vase smerite purtătoare de apa milostivirii;
Bucuraţi-vă, legarea rănilor celor săgetaţi de ispite;
Bucuraţi-vă, mângâierea sufletelor chinuite de patimi;
Bucuraţi-vă, dezlegarea blestemului întristării noastre;
Bucuraţi-vă, cărţi întru care s-au scris cuvintele îngereşti;
Bucuraţi-vă, vestitoare ale bucuriei Învierii Împăratului tuturor;
Bucuraţi-vă, icoane veşnice ale iubirii Celui Nemuritor;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii!

Condacul 8

Veniţi să lăudăm pe buchetul cel înţelegător şi prea frumos al femeilor mironosiţe: pe Maria Magdalena, pe Salomeea, pe Ioana, Maria şi Marta, pe Maria lui Cleopa şi Suzana şi pe cele împreună cu dânsele, care acum se veselesc în ceata îngerească şi cântă neîncetat Stăpânului Hristos cu heruvimii: ***Aliluia!***

Icosul 8

Înţelegând Stăpâne, aplecarea spre întristare a firii femeieşti pentru moartea Ta, ai dăruit bucurie lor prin Învierea Ta şi pace ucenicilor celor ţinuţi în viforul tulburării, iar nouă îndoit dar ne revarsă ca unor neputincioşi, ca să le mărim pe ele întru curăţia inimii aşa:
Bucuraţi-vă, izvoare ale bucuriei celei veşnice;
Bucuraţi-vă, flori culese de pe lanurile Înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, păzitoare ale poruncilor Cuvântului;
Bucuraţi-vă, miresme veşnice ale bucuriei îngereşti;
Bucuraţi-vă, daruri de rugăciune făcute neamului omenesc;
Bucuraţi-vă, dezlegarea întristării celor necăjiţi;
Bucuraţi-vă, untdelemn peste rănile noastre nevindecate;
Bucuraţi-vă, mlădiţe cu rod însutit de înţelepciune;
Bucuraţi-vă, vestitoare ale bucuriei nerisipite;
Bucuraţi-vă, trâmbiţe bine grăitoare ale Adevărului;
Bucuraţi-vă, întărirea inimilor neputincioase pe piatra credinţei;
Bucuraţi-vă, cele ce sfărâmaţi piatra necredinţei de la mormântul inimilor;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 9

Iosif şi Nicodim, cei ce din prea multa milostivire, au îngropat trupul Tău cel purtător de viaţă, au primit însutit în ceruri plata iubirii lor, iar acum se veselesc în cămările cereşti cântând: ***Aliluia!***

Icosul 9

Nicodim, cel ce era însetat de gustarea naşterii celei de-a doua, a pus ca pe o sămânţă în groapă trupul Tău, aşteptând Învierea Ta, prin care toată lumea s-a adăpat din izvorul bucuriei, mărind pe ucenicul Tău aşa:
Bucură-te, cel ce ai urmat înţelepciunii Cuvântului;
Bucură-te, că ai iubit mai mult slava cea cerească;
Bucură-te, că ai slujit cu iubire îngropării lui Hristos;
Bucură-te, vas plin de mirul bunătăţii;
Bucură-te, cort îngeresc întru care s-au ascuns tainele Cuvântului;
Bucură-te, cărare povăţuitoare către Împărăţie;
Bucură-te, propovăduitor al Învierii lui Hristos;
Bucură-te, că focul credinţei l-ai ţinut nestins în cămara inimii;
Bucură-te, făclie mărturisitoare a Soarelui dreptăţii;
Bucură-te, lumina celor neştiutori;
Bucură-te, adiere lină a înţelepciunii lui Hristos;
Bucură-te, vas ales al tainelor credinţei;
Bucură-te, Sfinte Nicodim, stea mărturisitoare a luminii Soarelui dreptăţii!

Condacul 10

Ca nişte mâini ale voinţei Tatălui, Sfinţilor Iosif şi Nicodim, v-aţi grăbit a îngropa pe Cel ce a stricat temeliile morţii, căruia rugaţi-vă să scoată sufletele noastre din temniţa păcatelor, ca să-I cântăm cu mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 10

Iosif, cel plin de blândeţe, cu îndrăzneală a mers la Pilat să ceară trupul Celui ce a înviat trupurile moarte şi, mai apoi învrednicindu-se de cercetarea lui Hristos după Învierea Sa, s-a întărit în credinţă, fiind vrednic de cinstirea Bisericii:
Bucură-te, vas smerit întru care a încăput darul lui Hristos;
Bucură-te, mlădiţă plină de roadele milostivirii;
Bucură-te, martor al îngropării Celui fără de moarte;
Bucură-te, slujitor al lucrărilor dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ales pentru curăţia inimii;
Bucură-te, blândeţe neînfricoşată de ameninţare;
Bucură-te, piatră neclintită a Adevărului;
Bucură-te, pecete nestricată a credinţei;
Bucură-te, sălaş al darurilor Duhului;

Bucură-te, cetate neclintită a mărturisirii;
Bucură-te, făclie nestinsă a tainelor mântuirii;
Bucură-te, adânc nepătruns al virtuţilor;
Bucură-te, Sfinte Iosif, slujitor al tainelor Vieţii !

Condacul 11

Izgonire din sinagogă şi prigonire ai răbdat Sfinte Nicodim, iar prietenul tău Sfântul Iosif, lanţuri a purtat pentru Cel care a sfărâmat lanţurile morţii şi legăturile iadului, însă la odihna Împărăţiei aţi ajuns şi vă veseliţi în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 11

Toţi martorii Învierii lui Hristos să fie cinstiţi, ca unii ce s-au învrednicit de darul Cuvântului şi cu lumina propovăduirii lor străbat toate veacurile, primind de la toţi raze de cântări ca acestea:
Bucuraţi-vă, văzători ai celor nevăzute;
Bucuraţi-vă, făclii aprinse de focul credinţei;
Bucuraţi-vă, martori minunaţi ai Cuvântului;
Bucuraţi-vă, purtători de taine nepătrunse;
Bucuraţi-vă, icoane vestitoare de cele cereşti;
Bucuraţi-vă, porţi deschise cu cheia credinţei;
Bucuraţi-vă, bucuria celor iubitori de adevăr;
Bucuraţi-vă, încredinţarea celor ce caută pe Cel Nevăzut;
Bucuraţi-vă, lumina înţelepciunii drepţilor;
Bucuraţi-vă, săltarea bucuriei îngerilor;
Bucuraţi-vă, cercetarea celor dintru întunericul patimilor;
Bucuraţi-vă, lumini neapuse ale credinţei;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 12

Veniţi să mărim ceata propovăduitorilor Învierii lui Hristos şi să cerem rugăciunile lor stăruitoare ca şi noi să înviem din mormântul patimilor noastre şi cu tresăltare îngerească să slăvim pe Ziditorul: ***Aliluia !***

Icosul 12

Sfintelor femei, cele ce prin cuvintele voastre aţi alungat întunericul mâhnirii din inimile ucenicilor, cercetaţi prin rugăciunile voastre şi sufletele noastre cele ţinute în lanţurile multor păcate, ca înviind şi noi cu duhul, să vă fericim pe voi cu mulţumire aşa:
Bucuraţi-vă, flori ce aţi împodobit mormântul Mântuitorului;

Bucuraţi-vă, raze vestitoare ale zilei Învierii;
Bucuraţi-vă, cununi neveştejite ale credinţei;
Bucuraţi-vă, miresme ale darurilor dumnezeieşti;
Bucuraţi-vă, podoabe ale cetelor Sfinţilor;
Bucuraţi-vă, raze de bucurie ale celor din întunericul întristării;
Bucuraţi-vă, ziduri nesfărâmate ale nădejdii învierii;
Bucuraţi-vă, mângâierea celor împovăraţi de necazuri;
Bucuraţi-vă, albine înţelegătoare aducătoare de mierea bunelor vestiri ale Înţelepciunii;
Bucuraţi-vă, cămări sfinţite ale Adevărului;
Bucuraţi-vă, propovăduitoare neînfricate ale minunilor Cuvântului;
Bucuraţi-vă, privelişti luminoase ale Împărăţiei;
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de mir femei, oglinzi vestitoare ale Învierii Soarelui dreptăţii !

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Sfintelor femei mironosiţe, cele ce v-aţi făcut icoane ale propovăduirii Învierii lui Hristos, împreună cu Sfinţii Iosif şi Nicodim, rugaţi-vă ca să se reverse şi în sufletele noastre mirul bucuriei Învierii lui Hristos, ca şi de cântarea cea îngerească să ne învrednicim, slăvind împreună cu voi pe Hristos în veci cu cântări de: ***Aliluia!***

Rugăciune către Sfintele Femei mironosiţe

O, Sfintelor femei mironosiţe, cele ce v-aţi arătat vase pline de mirul darurilor Cuvântului, cu picăturile rugăciunilor voastre curăţiţi şi mintea noastră de gândurile

cele deşarte şi ca într-o carte scrieţi cu condeiul Duhului şi cu voia Tatălui taina Învierii Fiului.

Cu adevărat aţi biruit toată frica şi având picioarele voastre înfrumuseţate cu aripile Duhului aţi alergat către Cel ce dăruieşte celor ce-L iubesc pe El zborul serafimilor ca să slăvească pe Părintele luminilor.

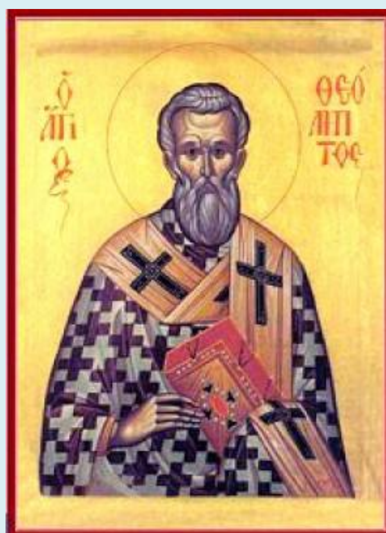
Încă v-aţi învrednicit a primi de la înger luminos vestea Învierii Celui ce a biruit moartea şi a scos pe Adam din temniţele iadului. Prin voi s-a luminat toată ceata apostolilor şi prin ei până la marginile lumii S-a descoperit Cel Nevăzut. Deci, şi noi fiind părtaşi tainei învierii lui Hristos vă rugăm pe voi să cereţi Stăpânului să dea la o parte piatra răutăţii de la mormântul inimii noastre, ca să răsară Cel ce împreună cu care ne-am îngropat prin Botez şi să umple de bucurie sufletele noastre, dăruindu-ne iertare, pocăinţă şi vestea minunată a mântuirii.

Rugaţi-vă cu Sfinţii Iosif şi Nicodim, ca să fim noi ridicaţi din mormântul păcatelor noastre, îngropând toate sfaturile cele viclene şi primind mirul cel de mare preţ al înţelepciunii duhovniceşti. Cereţi Stăpânului Hristos înaintea căruia aţi aflat îndrăzneală să ne prefacă şi pe noi, întunecaţii, în izvoare ale cuvintelor dumnezeieşti, cu care să adăpăm pe toţi, potolind dorul tuturor de îndumnezeire.

Ca unele ce sunteţi flori netrecătoare ale bucuriei Învierii, bine înmiresmaţi şi sufletul meu necăjit de întristare şi de alte patimi de ruşine, ca să înviez împreună cu Hristos în viaţa cea veşnică.

La înfricoşătoarea judecată a Stăpânului vieţii cereţi cu stăruinţă să se şteargă datoria noastră cea mare şi să dobândim iertare şi mântuire, slăvind pe Împăratul tuturor în veci şi aducând vouă ofranda mulţumirii. Amin.

Sfântul Teolipt al Filadelfiei - Predică la Duminica a treia după Paşte, a mironosiţelor şi despre Iosif din Arimateia

Surorilor şi maicilor, ne este îngăduit să îndrăznim lauda fericitului Iosif, să cugetăm necontenit la lucrarea sa minunată şi să imităm alegerea şi fapta lui bună. Căci, dacă meditãm în suflet la fapta bună pe care a făcut-o el Domnului nostru lisus Hristos, şi noi vom înveli în inima noastră ca într-un giulgiu trupul Domnului, strângând în gândirea noastră sfânta Lui îngropare şi aşezând-o în memoria/mormântul [*Eufonie în limba greacă între mneme = „memorie" şi mnema = „mormânt".*] sufletului nostru, ca să nu mai uităm nicicând această taină [Mc 15, 43-46 par.].

Deci cine nu va admira pe Iosif cel cu bun chip [Mc 15, 43][*Cf. şi troparul „Iosif cel bun chip [Ho euschemon loseph]..." cântat la vecernia din Vinerea Mare. la Utrenia din Sâmbăta Mare şi în Duminica a 3-a după Paşte.* ***], care, preferând bună-cinstirea şi iubirea faţă de Hristos Dumnezeu, a trecut peste toate temerile omeneşti şi s-a dus la Pilat şi a cerut trupul Domnului [Mc 15, 43]?*** Demnitatea sa de sfetnic n-a stins credinţa lui. Bogăţia sa nu I-a împiedicat. Teama de chinul trupesc nu I-a oprit, ci, predându-şi şi demnitatea, căci era sfetnic, adică supraveghetor al treburilor publice, precum şi bogăţia şi trupul, s-a grăbit să ia în loc de toate pe Hristos. Nu l-a înfricoşat lupta împotriva lui Hristos a iudeilor, ci, îndrăznind, L-a cerut pe Domnul, L-a primit şi L-a învrednicit de îngropare.

Laud credinţa ta, Iosife; fericesc alegerea ta; cinstesc lucrul tău. îi socotesc nenorociţi pe oamenii care în vremuri bune îşi iubesc prietenii şi stau aproape de ci, iar în vreme de încercări se întorc şi fug de la ei [Sir 6, 8-12; 12, 81. Deci,

fiindcă lucrul lui Iosif este fericit, să-l imităm. ***Dar cum anume îl vom imita?*** Ascultaţi, surorile mele.

- E cineva închis în temniţă, condamnat, trecut cu vederea, urât de rude, de prieteni şi părinţi? Să mergem la închisoare şi să-l vizităm, să-l eliberăm din închisoare, să ne apropiem dc el, să-i facem o danie. Şi învelind datoriile sale în giulgiul reazemului şi sprijinului nostru, să le îngropăm.
- Zace altul în neputinţă? Să-i slujim, să rămânem în preajma lui, să-i punem la dispoziţie cele ce mângâie neputinţa lui, să legăm rănile lui şi prin îngrijirea sănătăţii să îngropăm durerile lui.
- E altul prizonier? Să-i plătim răscumpărarea, să-l scoatem din mâinile [necredincioşilor] celor care-1 deţin, să-l salvăm şi să-l aducem înapoi în patria sa, ca să-l păstrăm şi în dreapta-credinţă [*Aluzie la creştinii capturaţi de turci şi forţaţi să treacă la islam. Cuvântul pare să fi fost adresat iniţial comunităţii din Filadelfia, fiind apoi adaptat pe uzul monahal (în a doua sa parte) şi ţinut şi în faţa comunităţilor monahale de la Philanthropos Soter din Constantinopol*.].
- Trăieşte altul în desfătarea vieţii şi petrece tot timpul în lucrurile lumii? Să-l îndemnăm şi ajutăm prin sfatul nostru bun, să-l aducem la biserică şi prin starea lui în ea să-l smulgem de pe căile sale deşarte.

Dacă facem acestea, îngropăm în chip cuvios trupul Domnului şi-l imităm pe Iosif.

Dar învăţaţi, surorile mele, cum poate fiecare din voi împlini modul de comportare al lui Iosif. Obiceiul rău şi deprinderea rea a păcatului sunt Pilat. Fiecare din voi este trup şi membru al lui Hristos, căci toţi creştinii suntem trup şi membre ale lui Hristos [1 Co 6, 15; 12, 27; Ef 5, 30]. ***Gândul iubitor de Dumnezeu este un ucenic al lui Hristos care iubeşte lucrarea poruncilor lui Hristos şi se numeşte Iosif.*** Deci ***oricine îşi va elibera membrele şi simţurile trupului său din obiceiul cel rău şi le va depărta de reaua conduită şi purtare, rugându-se lui Dumnezeu zi şi noapte să fie izbăvit de lucrarea păcatului, acesta cere şi primeşte trupul lui Iisus***, „***căci tot cel ce cere va primi şi cel ce caută va afla***" [Mt 7, 8]. Iosif a cerut şi a primit trupul Domnului şi tu, care ceri lui Dumnezeu să te depărtezi de păcat, vei primi cererea ta şi vei scoate trupul tău din robia celor rele.

losif coborând de pe cruce trupul Domnului, cumpărând giulgiul şi învelindu-l în el, l-a pus în mormântul său nou. Orice om care a lăsat păcatul şi petrece în cuminţenie, care zăboveşte în biserică, iubeşte dreptatea şi face milostenie, îmbrăţişează neagoniseala şi se ocupă cu postul, se înalţă în inima sa spre cugetarea celor înalte şi spre slavă deşartă atunci când îşi socoteşte virtuţile. Dar

când cheamă pe Domnul şi vine la aducerea-aminte a păcatelor sale, trage în jos cugetul său şi, chemând pe Domnul să-l dezlipească de ele, nu se mândreşte şi nu cugetă cele înalte. Deci ***cel ce prin aducerea-aminte de relele pe care le-a făcut şi-a tras în jos cugetul său din înalta-cugetare la realizările sale şi a venit la smerita-cugetare, acela îşi cumpără sufletul din patimi ca pe un giulgiu.***

Căci ***cel smerit cu cugetul şi ostenitor cu trupul găseşte în faptele bune iertarea greşelilor proprii, iar cel căruia i-au fost iertate păcatele şi a fost eliberat din ele, negreşit şi-a răscumpărat sufletul.*** Fiindcă orice suflet care lucrează păcatul e vândut de propria sa alegere liberă şi, până ce e ţinut în păcate, e rob şi poartă o conştiinţă învechită şi întinată. Dar când prin smerenie şi osteneală trupească se eliberează de cele rele, se vede curat; căci, primind iertarea păcatelor, respinge întinarea care vine din patimi. Pentru că zice [Psalmistul]: „***Vezi smerenia mea şi osteneala mea şi iartă toate păcatele mele***" [Ps 24, 18], Deci ***când sufletul va găsi iertarea păcatelor sale, atunci se face un giulgiu alb, ca unul care a dobândit o inimă curată şi separată de orice întinare.***

Prin urmare, ***fiecare să lase păcatul pe care-l face şi va fi găsit răscumpărându-şi sufletul şi făcându-l curat.***

Atunci şi gândul său va fi trezit să se mişte spre meditaţii bune, iar trupul învelit şi legat ca şi cu o pânză albă de sufletul virtuos şi curat nu se mai poate mişca spre lucrarea păcatului. Căci ***ceea ce sufletul lucrează prin trup, aceasta meditează şi învârte prin gânduri, iar ceea ce gândeşte în gândire, aceasta şi făptuieşte prin membrele trupului. Deci, atunci când gândeşte şi faptuieşte cele bune, el se restrânge de la cele rele, căci trupul e legat de inima curată şi nu faptuieşte cele rele.***

Astfel ***umblând deci omul şi smerindu-se prin faptele pocăinţei şi aducerea-aminte a păcatelor proprii, aşază în memoria/mormântul sufletului său conduita [politeia] mântuitoare a lui Hristos.*** Şi aşa cum losif îngropând trupul Domnului a rostogolit o piatră mare pe uşa mormântului, tot aşa şi ***omul care lucrează cele bune, făcându-şi inima ca un mormânt nou al său, îngroapă în el ca pe o comoară purtarea [anastropheJ pământească a Domnului, iar la uşile sufletului, care sunt simţurile trupului, pune o strajă ca să nu fie furată comoara cea bună.***

Fie ca noi, iubite surori, să nu pierdem comoara care ne face bogaţi, ci, purtând-o în inimă nejefuită, să ajungem la desfătarea ei. Căci dacă gândul la o comoară de aur veseleşte inima celui ce o are, cu cât mai mult ***când este strânsă în vistieria***

sufletelor noastre, Comoara vieţii noastre, Iisus Hristos, ne aduce bucurie şi ne păzeşte în cele bune.

Pentru că ***El este izvorul celor bune şi Lui I se cuvine toată slava, cinstea şi închinarea, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Său Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.***

(din Despre viaţa ascunsă în Dumnezeu - Teolipt al Filadelfiei)